

Lila, avagy további lehetőségek az
éléshez

I.

Színek

"Lassú közeledéssel a part felé
beleőrülünk az emlékeink sodrásába."

Sárbaveszett lila pávatollak, ó, bíboros fehérség, üres,
fájdalmas feketeség. Álomvölgy-zöld repülések, sárgának
szépsége mégsem mondható illúzió. Csökönyösség legszebb ró-
zsaszínbén. Hepeshupáskék Ádám és Éva meztelensége. Bar-
nára halt csupa eredeti torreadorok. Kéményseprők könnyei-
nek büszkesége és szürkésége

Ó, kapjatok szárnyat a Judástól ...

Ó, kapjatok szárnyat a Judástól ...

En is eleresztem fényeimet a látszólagos üvöltésem köze-
pette. Megtanítom őket a tenyerem tengerében megfulladni,
és a láthatatlanok közt élni.

II.

Él/e/t

A befőttes üveg alatt kiokádott "újra nemzett élet" kö-
rülbelül olyan, mint sárgarézzel bekent béka eleinte vörös
színbén. Plafonra írva az örökös aranyhullákat, Veszettül
fogva a vadgesztenyét, amelyet istentiszteletkor hová is
tettünk. Pocsolyavigasz, vadalmazomoruság - kétszáz vol-
tos feszültségben keresed a gólya csőrében tartott meztelen
Jézuskát. Már nem is kell pillangóúszás!

III.

Levél-nak
/esetleg ...-nek/

Sárgára festett őszinteség, isten nevében álló becsület, zeg-zugos lázongások ... Újra megkérdem önmagamtól, szabad-e szép kis bodzavirág lenni. Egyszer majd mi is szépségkirálynők leszünk, esetleg paradicsompalánták. /remélhetőleg, avagy elvéve./ Addig megyek megtisztulni.

- Tisztelendő úr, kérem, én valakit megöltem. Így lel-
kem ama nagy napon nem szállhat föl. Lelki atyám, én
teljesen biztos vagyok benne, hogy lelkem ama nagy
napon nem szállhat föl.

- Szélrózsa van kertünkben, anyámnak nem szólok.

Zsemberi Etelka